af min moder, søster eller hvem der ellers er ved hånden, at hun skal göre det. At mennesker kan finde det kedeligt er en anden sag; og derfor kan det være meget naturligt, at de, der har råd dertil, betaler andre for at göre det. Men her er tale om samfundsklasser, der ikke har råd til at betale andre derfor. Og hvem skal så göre det? Når drengene fra »det kongl. opfostringshus« i fremtiden kommer ud i livet, må deres tøj jo holdes i orden. Men når de ikke selv har lært at göre det og næppe kommer i stillinger, hvor de får råd til at betale andre derfor; og når kun et mindretal af dem har en moder, de kan sende det hjæm til, hvem skal så göre det?

Jeg synes, al opdragelse bör sætte sig som én af sine meget væsenlige opgaver: at udruste barnet så godt som muligt til at komme godt igennem verden, men dertil hører for en stor del *at kunne hjælpe sig selv.*

Det kongl. opfostringshus er imidlertid så langt fra ene om at finde det under en mands værdighed at sy på sit tøj, at det tværtimod må kaldes den almindelige synsmåde. Opfostringshuset har endogså, såvidt jeg véd, stået så temmelig ene med den fornuftige skik at lade drenge oplære i syning, og jeg vil ikke opgive håbet om, at Alfred Ipsens spådom om en forandring i dette forhold, ikke vil gå i opfyldelse.

Men det er det almindelige fejle syn på, hvad en mands værdighed tillader ham, som jeg vil opfordre kvinderne til at søge at få ændret — idetmindste hos de *vordende* mænd: drengene. Og dette af flere grunde: dels fordi det gör mændene *ubehjælpsomme* i livet på flere punkter, og dels fordi det, i alle samfundsklasser, som ikke kan kaldes rige, kommer til at hvile som en *byrde på kvinderne*. Iblandt almuen er det almindeligt, at de voksne sönner, som er kommen ud at tjæne, sender sit töj hjæm til moderen til istandsættelse, såat denne, der ofte har små börn hjæmme, foruden hvad disse og huset ellers giver hende at bestille, får bunker af gammelt tøj at efterse og holde i orden. Jeg véd f. eks. tilfælde, hvor konen har måttet sidde oppe, efterat manden og börnene var gået i seng, for at sy paa tøjet.

Og hvad bestiller de voksne sönner så i sine fritimer? De sidder i kakkelovnskrogen og smøger på en pibe eller søger ud på dårlige steder, hvor de spiller kort, drikker o. s. v. I rigtig erkendelse af, at mændene bör anvende sine fritimer